

• جمشید رضایی^۱
 کارشناس مسئول پژوهش اداره کل
 فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس

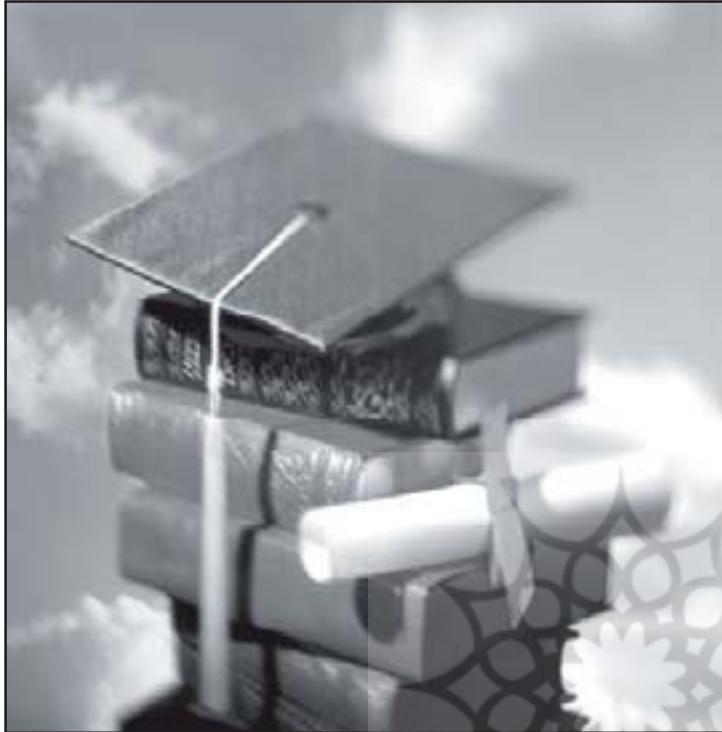
نگاهی به مشکلات پخش کتاب در ایران

روندهای از زمانی که در ذهن نویسنده آن شکل می‌گیرد تا مراحل دیگر آن از قبیل تأثیر، انتخاب ناشر، پردازش و آماده‌سازی، دریافت مجوز، چاپ و صحافی، تحویل به مراکز پخش و قرارگرفتن سالم آن در کتابفروشی‌ها، مسیر بسیار حساس و طولانی‌ای را طی می‌کند. در این مسیر هرگونه مشکلی که به وجود آید، چاپ کتاب را با مشکل مواجه می‌کند. بر این اساس، مشکلات و معضلات فراوری صنعت نشر را می‌توان از ابعاد مختلفی بررسی کرد. اما به نظر می‌رسد، مراحل انتخاب ناشر و پخش کتاب از جمله مهم‌ترین و اساسی‌ترین مراحلی است که بخش عمدah از مشکلات را در خود جای داده است. به همین منظور در این متن سعی کردم به برخی از مشکلات پخش کتاب اشاره شود.

یکی از بزرگ‌ترین مشکلات حوزه نشر کشور، مسئله پخش کتاب است. مراکز پخش در حقیقت واسطه بین ناشر و کتابفروشی‌ها هستند؛ البته وجود این واسطه‌ها بسیار مفید است و بر لزوم وجود و توسعه آن از سوی متخصصان فرهنگی، تأکید فراوان شده است. کتاب‌هایی که در گردونه نشر کشور به چاپ می‌رسد، در صورت نبود یک سیستم پخش جامع نمی‌تواند به دست خوانندگان خود برسد و از سوی دیگر، تولیدکنندگان آن را دچار بحران خواهد کرد. بحران‌هایی که به عقیده صاحب‌نظران این حوزه، بخش عمدah از ناشران کشور را زمین‌گیر کرده و قدرت حرکت را از آنان گرفته است.

دیگاه
آثار ادبیات اسلامی
پژوهش اداره کل
فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس

روند چاپ و انتشار کتاب از زمانی که در ذهن نویسنده آن شکل می‌گیرد تا مراحل دیگر آن از قبیل تألیف، انتخاب ناشر، پردازش و آماده‌سازی، دریافت مجوز، چاپ و صحافی، تحويل به مراکز پخش و قرارگرفتن سالم آن در کتاب‌فروشی‌ها، مسیر بسیار حساس و طولانی‌ای را طی می‌کند

مشکلی به نام پخش کتاب امروزه می‌توان ناشران را به دو دسته عمده تقسیم کرد. اول گروهی که توان پخش کتاب خود را دارند که به ناشران حرفه‌ای معروف هستند و دیگر، ناشرانی که تنها به دریافت مجوز و سپس چاپ کتاب اقدام کرده و توان پخش آن را ندارند و توزیع را به نویسنده واگذار می‌کنند که می‌توان از این گروه با عنوان واسطه‌گر فرهنگی یا دلال عرصه نشر یاد کرد. گروه دوم، عرصه نشر را عرصه‌ای صرفاً اقتصادی می‌دانند. گروه اول مستقل و گروه دوم وابسته، گروه اول رشددهنده فرهنگ و گروه دوم تضعیف‌کننده آن، گروه اول مدافع حقوق صاحب اثر و گروه دوم تضییع‌کننده آن است. البته باید بر این نکته اشاره کرد که عبارت «پخش کتاب از سوی ناشر» به معنای آن نیست که ناشر کار مراکز پخش را انجام دهد. بلکه بر این نکته اشاره می‌کند که ناشر با شناخت مراکز پخش کتاب و ارتباط با آنها و رعایت اصول حرفه‌ای نشر، بتواند به چاپ کتاب‌هایی با کیفیت خوب پرداخته، و در انتهای، محصول تولیدشده را به مراکز پخش کتاب کشور منتقال دهد.

کتاب‌هایی که در گردونه نشر کشور به چاپ می‌رسد، در صورت نبود یک سیستم پخش جامع نمی‌تواند به دست خوانندگان خود برسد و از سوی دیگر، تولیدکنندگان آن را دچار بحران خواهد کرد

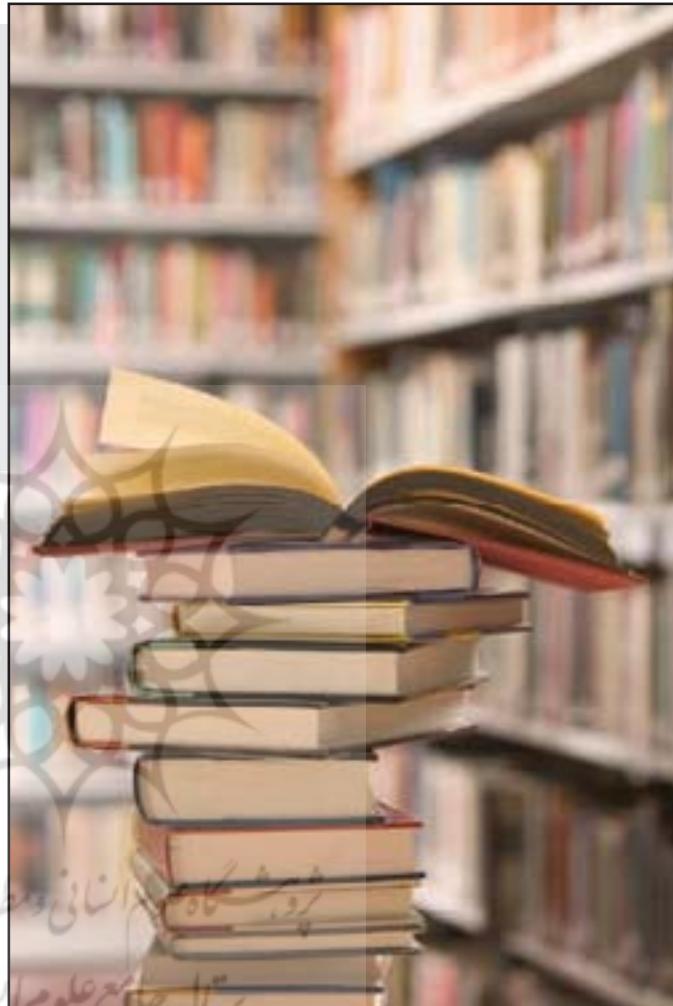
به حرکت درآورند. بر همین اساس به نظرم رسد که امروزه نویسنده‌گی و تألیف تنها به عنوان دلخوشی و علاقه نویسنده‌گان و مؤلفان است نه حرفه و شغل آنها.

از آنجاکه نابه‌سامانی در پخش کتاب کشور به عوامل متعددی وابسته است، برای آسیب‌شناسی وضع موجود نظام توزیع و اصلاح الگوی پخش، پژوهشی جدی و علمی تنها راه حل ممکن است. در این گفتار، تنها تجربه‌ها و بررسی‌های میدانی نویسنده به اختصار بیان می‌شود.

۱. کاهش نرخ مطالعه و کمبود تقاضای کتاب. پخش کتاب در ایران چون دیگر مسائل اجتماعی، تنیده در بخش‌های مختلف جامعه است و شبکه‌ای از علل و عوامل، در ایجاد و تداوم آن دخیل هستند. اما در این میان می‌توان به

مشکلات عرصه نشر و به خصوص پخش آن، برخی از نویسنده‌گان را بر آن داشته است که تنها مشتاق چاپ و پخش اثر خود باشند، نه سود و منفعتی. برای نویسنده‌های بس که بتواند کتاب خود را چاپ کند و به دست مخاطبان و خوانندگان خود برساند تا در این چرخه به رشد و بالندگی خود و طبعاً استمرار نویسنده‌گی خود دل خوش کند. زیرا امروزه بر هیچ صاحب‌نظر عرصه فرهنگ پوشیده نیست که نویسنده‌گان، تنها براساس حرفه تألیف و نویسنده‌گی امار معاش نمی‌کنند و به شغل دیگری نیاز دارند تا بتوانند چرخ‌های زندگی خود را

اقتصاد نشر نیز چون بخش‌های مختلف اقتصادی جامعه وابسته به تقاضاست. چنانچه تقاضای جامعه برای کتاب افزایش یابد، این افزایش به صورت یک موج، ابتدا کتاب‌فروشی‌ها و سپس مراکز پخش، مراکز نشر، چاپخانه‌ها، صحافی‌ها، لیتوگرافی‌ها و دیگر عوامل دخیل را تحت تأثیر خود قرار خواهد داد

می‌رود. زیرا در کشورهای دیگر تعداد کتاب‌فروشی‌ها دو تا چهار برابر تعداد ناشران است و در ایران این ماجرا برعکس است (بنگرید به: «تازه‌ترین آمار ناشران کشور اعلام شد»، ۱۳۸۷). شاید علت عدم این اختلاف چیزی نباشد جز پایین‌بودن سرانه مطالعه و تقاضای کتاب.

اقتصاد نشر نیز چون بخش‌های مختلف اقتصادی جامعه وابسته به تقاضاست. چنانچه تقاضای جامعه برای کتاب افزایش یابد، این افزایش به صورت یک موج، ابتدا کتاب‌فروشی‌ها و سپس مراکز پخش، مراکز نشر، چاپخانه‌ها، صحافی‌ها، لیتوگرافی‌ها و دیگر عوامل دخیل را تحت تأثیر خود قرار خواهد داد و موجب رونق و شکوفایی آنها خواهد شد. به عقیده نگارنده، مشکل اصلی پخش کتاب در ایران، کمبود تقاضاست و موارد دیگر در مراحل بعدی قراردارند. در صورتی که دولت یارانه‌های موجود در عرصه نشر را در زمینه کتابخوانی هزینه کند و تلاش شود که این خصیصه فرهنگی، رشد و رونق یابد، می‌توان گفت که بخش عمداتی از معضلات موجود، با سیستم نشر کشور، خودبه‌خود برطرف خواهد شد.

۲. فقدان متولی و مدیریت سازمان یافته. متأسفانه امروزه مراکز پخش، فاقد متولی و مدیریتی سازمان یافته‌اند تا این رهگذر بتوان با مدیریت و نظارتی معقول، مشکلات صنفی و غیرصنفی آنان را حل کرد. از سوی دیگر، کتاب‌فروشی‌ها که زمانی مدیریت آن بر عهده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بوده، به صنف نوشت‌افزار و کتاب‌فروش واگذار شده است. به علت تفاوت ماهوی این دو رستهٔ شغلی، عملاً در

برخی از مسائل اشاره کرد که جزء مهم‌ترین عوامل مؤثرند. یکی از این عوامل، کاهش فرهنگ کتابخوانی در جامعه ایران است. در برخی از رسانه‌های کشور، گاه آمارهای نامیدکننده و تکان‌دهنده‌ای از میزان مطالعه در کشورمان به‌چشم می‌خورد. اگرچه به‌نظرمی‌رسد این آمارها، علمی و برآمده از بک روند تحقیقاتی موردن‌تأیید نیستند، باید پذیرفت که میزان شمارگان کتاب‌های چاپ‌شده در کشور، نشان‌دهنده وضع نامطلوب و نامناسب کتابخوانی ما ایرانیان است. برای مثال می‌توان به تعداد کتاب‌فروشی‌های موجود کشور اشاره کرد. تعداد کتاب‌فروشی‌های فعل کشور به دوهزاروپانصد باب هم نمی‌رسد. این در مقایسه با کشورهایی که نشر پیشرفته‌ای دارند، مشکل و معصلی پیچیده برای حوزه نشر کشور به‌شمار

آمار نشان دهنده تعداد کم نویسنده‌گان کشور ما نیست، بلکه نشان دهنده آن است که بخش عمده‌ای از ناشران ما غیرفعال و غیرحرفه‌ای‌اند و متأسفانه نتوانسته‌اند حلقة خوب و مناسبی برای زنجیره نشر کشور باشند

پروانه نشر خود را به دست آورند. زیرا پروانه ناشر زمانی تمدید خواهد شد که ناشر حداقل چهار عنوان کتاب در سال منتشر کرده باشد. در جدول زیر بخشی از این آمار نشان داده شده است.

جدول ۱. وضع نشر کتاب کشور در سال ۱۳۸۶

این آمار نشان دهنده تعداد کم نویسنده‌گان کشور ما نیست، بلکه نشان دهنده آن است که بخشنده‌های از ناشران ما غیرفعال و غیرحرفاء‌اند و متأسفانه تووانسته‌اند حلقة خوب و مناسی برای زنجیره نشر کشور باشند. ناشری را که طی یکسال حداقل ده عنوان کتاب چاپ نکند، نمی‌توان ناشری حرفه‌ای دانست؛ یا ناشری که بخواهد یا بتواند در عرصه نشر و پخش کتاب کشور فعال باشد.

چنین ناشران ضعیف و ناکارآمدی که معمولاً نشر شغل

بسیاری از نقاط کشور ضمن به حاشیه‌رفتن کتاب فروشان، رسسه نوشت افزار فروش به علت تعداد بیشتر آنها، مدیریت صنف را به عده‌ده گرفته و تلاش مفیدی برای رفع مشکلات کتاب فروشان صورت نمی‌گیرد. شاهد این مدعای عدم پی‌گیری جدی بحث معافیت مالیاتی کتاب فروشان از سوی این صنف است. لذا تنظیم قانونی روش برای سامان‌دهی حوزه پخش و توزیع کتاب، در کنار مشخص شدن متولی این حوزه، تا حد زیبادی می‌تواند به نایه سامانی‌های این پخش پایان دهد.

۳. عدم ارتباط پویا بین ناشران و مراکز پخش کتاب. با نگاهی به گذشته نه چندان دور درمی‌یابیم که کتابفروشی‌ها علاوه بر فروش کتاب، به چاپ و پخش آن نیز اقدام می‌کردند و به همین دلیل بود که کتابفروشی‌ها، مرکز تجمع نویسنده‌گان معروف و خواندنگان حرفه‌ای بوده است. اما امروز حلقه‌های، بر این جریه اضافه شده که متأسفانه

بهجهای آنکه فاصله بین نویسنده و خواننده کتاب را کمتر کند، بر آن افزوده است. حلقه‌هایی چون ناشران، مراکز پخش عمده، مراکز پخش جزئی و کتابفروشی‌ها که باعث ایجاد فرایند طولانی و بهنسبت پیچیده‌ای، از زمان تولید کتاب تا مطالعه آن شده‌اند. افزایش تعداد این حلقه‌ها یا به عبارت دیگر تخصص گرایی که در عرصه نشر به وجود آمده است، مشکل فراوری ناشران و درحقیقت نویسنده‌گان نیست، بلکه عدم ارتباط صحیح و منطقی و در بعضی اوقات ارتباط‌های نادرست بین این حلقه‌هاست که مغضبی به نام پخش کتاب را به وجود آورده است. به گونه‌ای که ناشران، مراکز پخش را نهنجشانند و مراکز پخش ناشران را!

۴. رشد کمی نه کیفی. آمار رسمی(همان) تعداد ناشران کشور را که از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مجوز دریافت کرده‌اند، هشت‌هزار و نهصد ناشر اعلام می‌کند. در حالی که براساس آمار خانه کتاب در سال ۱۳۸۶ فقط ۳۵۸۱ ناشر موفق شده‌اند که حداقل یک کتاب در سال چاپ کنند، یعنی شصت درصد از ناشران کشور در سال ۸۰ کتابی چاپ نکرده‌اند (بنگرید به: مطلبی، ۱۳۸۷، ص ۱۹۹).

اگر به صورت دقیق تر به این آمار نگاه کنیم، در می‌باییم که ۴۴/۳ درصد از ناشرانی که کتاب چاپ کرده‌اند ۳۵۸۱ ناشر)، نتوانسته‌اند حد نصاب کتاب‌های جایشده برای تمدید

**در جامعه کنونی ما
به علت هزینه بالای
تبليغات و ناتوانی مالی
ناشران، تبلیغ کتاب
مرسوم و معمول نیست**

زیادی حفظ و نگهداری می‌کرده؛ بلکه آن را به جای جای گیتی منعکس می‌کرده است. متأسفانه امروزه به علل مختلف، فرهنگ کتابخوانی در میان مردم رو به ضعف و کاستی است. به همین دلیل، صنعت نشر برای تبلیغ محصولات خود، وابسته به دیگر رسانه‌هایی چون تلویزیون، رادیو و مطبوعات شده است. وقتی مخاطبان نیازهای خود را در کتاب نیابند، فرهنگ و عادت کتابخوانی آنان رو به ضعف و فراموشی می‌رود. بر همین اساس باید با رسانه‌های دیگر جامعه، که هنوز مورد پذیرش عامه است، این نیاز را در بین مخاطبان احیا و زنده کرد یا متولیان امر با تکنیک‌های دیگر تبلیغاتی، به این امر مبادرت ورزند.

در جامعه کنونی ما به علت هزینه بالای تبلیغات و ناتوانی مالی ناشران، تبلیغ کتاب مرسوم و معمول نیست و این امر فقط درخصوص کتاب‌های پُرفروش مانند کتاب‌های کمک درسی صورت می‌پذیرد، در حالی که این کتاب‌ها متقاضی خاص خود را داشته و نیازی به این همه تبلیغ ندارند. از سوی دیگر این شیوه تبلیغ نیز فقط تبلیغ نام کتاب است و نه مطالب و محتوا و کیفیت اثر.

مسئله دیگر آن است که هزینه تبلیغ در عرصه‌های مختلف جامعه از سوی رسانه‌ها یکسان دیده شده و هیچ تفاوتی بین محصول فرهنگی و تجاری قائل نشده‌اند. اگرچه رسانه ملی برای تبلیغ محصولات فرهنگی تخفیف ویژه قائل است، دریافت این تخفیف به تأیید سازمان صداوسیما وابسته است و محصول فرهنگی به صرف داشتن مجوز نمی‌تواند از این تخفیف استفاده کند. با این همه و بنا به گفته برخی از ناشران، اگر ناشری بخواهد کتاب خود را یک نوبت در صداوسیما تبلیغ کند، با توجه به تعرفه‌های تجاری صداوسیما ممکن است مجبور شود مبلغی بیشتر از میزان حق التالیفی که به نویسنده می‌پردازد، پرداخت کند که این امر درخصوص دیگر شیوه‌های مرسوم تبلیغاتی - هرچند نه بهشت آن -

درجه چندم آنان است، نه تنها نویسنده را از مشکلات پخش کتاب آگاه نمی‌کنند، بلکه با چاپ کتاب و عدم پذیرش پخش آن، بر مشکلات نویسندها و آشفتگی پخش کتاب دامن می‌زنند.

۵. عرضه یارانه‌هایی چون کاغذ، فیلم، زینک و جز آن باعث افزایش ناشران غیرفعال شده است. عده‌ای با این امید که از این سیاست‌ها استفاده کنند و در این میان، با چاپ چند کتاب شاید به درآمد دومی دست یابند، وارد عرصه نشر شده‌اند و بر مشکلات و مضلات این عرصه افزوده‌اند. مدعای این سخن، شاغل‌بودن و حتی چندشاغل‌بودن بسیاری از ناشران کشور است. اگرچه از ابتدای سال ۸۷ با حذف سیاست‌های حمایتی و تلاش در اصلاح سیاست‌های مذکور، شاهد اولین حمایت اصولی دولت از عرصه نشر بوده‌ایم، شاید سال‌ها به علت آثار سوء این حمایت‌ها - شاهد رشد و رونق واقعی این عرصه نباشیم، به عقیده نگارنده، پخش خصوصی توانایی انجام و مدیریت عرصه نشر کتاب را دارد و در صورت حذف

**عدم عرضه یارانه به ناشران
موجب می‌شود که ناشران نامرئی
و غیرفعال از چرخه نشر خارج
شده و در حقیقت، پخش عده‌ای
که توان ارتباط با مراکز پخش را
ندارند، حذف شوند**

یارانه‌های غیرقابل توجیه و عدم حضور این چیزی دولت، بازار فروش و عرضه کتاب رونق بیشتری خواهد یافت. عدم عرضه یارانه به ناشران موجب می‌شود که ناشران نامرئی و غیرفعال از چرخه نشر خارج شده و در حقیقت، پخش عده‌ای که توان ارتباط با مراکز پخش را ندارند، حذف شوند. بر همین اساس، بسیاری از کارشناسان عرصه فرهنگ مکتب معتقدند که نبود نظارت‌های سلیقه‌ای و حمایت‌های نامرئی، فضای عرضه را گستردۀتر و خصوصی‌سازی واقعی، دورافتاده‌ترین مناطق کشور را کتابخوان می‌کند (بنگرید به: زیادلو، ۱۳۸۷).

۶. فقدان تبلیغات لازم، کتاب جزء اولین رسانه‌های جامعه بشری است که دانش، اطلاعات و اخبار را نه تنها برای مدت

نمی‌دانسته‌اند، وارد این عرصه شده و بر گره کور این صنعت رنجور بیفزایند.

فقدان تخصص این دسته از ناشران، باعث شده است تا کتاب‌های چاپ‌شده آنان فاقد کیفیت مطلوب از نظر شکل و محتوا باشد. به طور طبیعی چنین آثاری نمی‌تواند مورد توجه خوانندگان و مخاطبان کتاب قرار گیرد. از سوی دیگر نشناختن بازار نشر و مراکز پخش، باعث شده تا محدود کتاب‌های خوبی که این ناشران به چاپ می‌رسانند، به بازار عرضه نشود و بعد از مدتی سرگردانی در این وادی ناشناخته و غریب، تنها واسطه‌گری و دلالی عرصه نشر را در پیش گیرند و به آن دل خوش کنند که چاپ سالیانه یک یا دو کتاب چاپ شده به پدیدآورند و است. حال آنکه تحويل کل کتاب چاپ شده به بهتر از هیچ کیفیت ضعیف چاپ آن را نباید از ذهن دور داشت.

ناتوانی درک تقاضاهای منطقی مخاطبان، یکی دیگر از مسائلی است که عدم تخصص ناشران بر آن دامن می‌زند. هر محصولی که تولید می‌شود بنا به درخواستی است که

متأسفانه، اتحادیه ناشران و دیگر مراکز صنفی ناشران نتوانسته‌اند از نظام طبیعی بازار درباره جمع‌آوری اطلاعات و مخاطب‌سنجی استفاده کنند

نیز صدق می‌کند.

در پایان این بخش باید به اینترنت نیز اشاره کرد. اینترنت در کشورهای توسعه‌یافته از جمله اینزار مهم و مؤثر در معرفی، تبلیغ و فروش کتاب است. تکنولوژی‌ای که به علت عدم آمادگی بستر جامعه‌ما برای بهره‌بردن از آن همچنان ناشناخته و بدون استفاده در این زمینه مانده است.

۷. ضعف تشکیلاتی و صنفی ناشران. یکی دیگر از مشکلات فاراوی عرصه پخش کتاب، ضعف تشکیلاتی و عدم یکپارچگی در مدیریت صنفی ناشران است. تا پایان سال ۸۶ که با سیاست‌های حمایتی دولت، فیلم، زینک و کاغذ به ناشران داده می‌شد، کار اصلی اتحادیه ناشران و تعاونی ناشران در استان‌ها، اجرای این سیاست‌ها بوده است و کمتر توجهی به مشکلات اساسی خود از قبیل «پخش کتاب» نداشتند. به راستی چرا تاکنون اتحادیه ناشران و تعاونی ناشران در استان‌ها نتوانسته‌اند جایگاه تأثیرگذار خود را داشته باشند؟

متأسفانه، اتحادیه ناشران و دیگر مراکز صنفی ناشران نتوانسته‌اند از نظام طبیعی بازار درباره جمع‌آوری اطلاعات و مخاطب‌سنجی استفاده کنند و تنها تلاش می‌کنند با اتکا به دولت و حمایت‌های موجود، مشکلات صنفی خود را برطرف نمایند. امید است بخش خصوصی صنعت چاپ و نشر، با استفاده از تجربه‌های اندوخته طی سال‌های گذشته، جایگاه واقعی خود را - نه در حد یک تعاونی پخش کاغذ - بازیابد و به برطرف کردن مشکلات فاراوی خود - به خصوص معضل پخش کتاب - همت گمارد.

۸. ضعف تخصصی ناشران. در کشور ما تاکنون پرونده نشر بدون ارزیابی صلاحیت فنی مقاخبیان صادر می‌شده و تنها داشتن مدرک کارشناسی، کارت پایان خدمت و چاپ چند مقاله در مطبوعات کشور، کفایت می‌کرده است که این مسئله باعث شد بسیاری از کسانی که الفای چاپ و نشر را

هر محصولی که تولید می‌شود بنا به درخواستی است که در بازار وجود دارد. بنابراین هرگونه ناآشنایی با این نیاز و درخواست، باعث تولید محصولی خواهد شد که جز اتفاف اعتبارات و امکانات جامعه، چیز دیگری در برخواهد داشت

در بازار وجود دارد. بنابراین هرگونه ناآشنایی با این نیاز و درخواست، باعث تولید محصولی خواهد شد که جز اتفاف اعتبارات و امکانات جامعه، چیز دیگری در برخواهد داشت. با کمال تأسف باید گفت که کتاب‌های تولیدشده این ناشران نیز مصدق همین موضوع است؛ در صورتی که این نویسنده با راهنمایی و هدایت یک ناشر دلسوز و حرفاًی می‌توانست به بالندگی و رشد مطلوبی نزدیک شده و سپس به چاپ کتاب خود اقدام کند.

۹. مسئله پخش کتاب ناشران مؤلف. اصطلاح «ناشران مؤلف» به نویسنده‌گانی اطلاق می‌شود که به صورت شخصی به دریافت مجوز اقدام کرده و سپس با ویراستاری، صفحه‌آرایی، طراحی جلد، لیتوگرافی و چاپ به نشر کتاب خود می‌پردازند.

بخش عمده‌ای از این مسئله از ناتوانی تخصصی ناشران است که ناآگاهانه وارد عرصه نشر شده‌اند. نویسنده‌گان زمانی که در یک یا چند تجربه تلخ با این ناشران، موفق به چاپ کتاب خود به‌شکلی استاندارد نشده و در پخش آن نیز یاری نمی‌شوند، خود دست به کار شده و با دریافت مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، پا به عرصه نشر کتاب می‌گذارند. در صورتی که معدود افراد حقیقی یا حقوقی که در این زمینه از مشاوران مجروب استفاده می‌کنند، استثنای دانسته شده و به حساب نیایند، اکثر این افراد به‌دلیل اینکه مراحل فنی چاپ کتاب را نمی‌دانند، با آزمون و خطاب حرکت کرده و علاوه‌بر اینکه هزینه‌سیاری صرف می‌کنند، به اثری استاندارد و مطلوب دست نمی‌یابند. کتاب‌هایی که در این گردونه تولید می‌شوند، معمولاً فاقد استانداردهایی از قبیل انتخاب قلم مناسب، ویراستاری صحیح، صفحه‌آرایی خوب، انتخاب صحیح قطع کتاب و هزارویک نکته باریک‌تر از موى تخصصی در عرصه نشر خواهد بود. نتیجه آنکه، فکر می‌کنید

بخشی از نویسنده‌گان و ناشران کشور بر این باورند که پخش کتاب در ایران، شبکه‌ای پیچیده و مافیایی است که هر نویسنده و ناشری، توان ورود به آن را ندارد، ... اگر به طور منطقی به آن نکاه شود، بحث مافیایی بخش کتاب را نمی‌توان پذیرفت

کدام مرکز پخش پذیرای توزیع چنین محصولی خواهد شد؟ از سوی کدام کتابفروشی به فروش گذاشته خواهد شد؟ و چه کسی خریدار چنین محصولی است؟

۱۰. ضعف قوانین حمایتی. مراکز پخش کتاب نیز چون دیگر مراکز فرهنگی مشکلاتی چند درباره حمایت قانونی در عرصه‌های مختلف صنفی خود دارند. بحث معافیت مالیاتی مراکز پخش کتاب، یکی از این مسائل است. با توجه به دستورالعمل موضوع ماده ۱۲ آئین‌نامه اجرایی تبصره (۳) ماده ۱۳۹ اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۸۰/۱۱/۲۷ و نیز فهرست فعالیت‌های مشمول معافیت این دستورالعمل، مراکز پخش کتاب از پرداخت مالیات مستقیم معاف هستند. اما تاکنون که این سطور نگاشته می‌شود، از اجرای آن خبری

مشکلات دیگری که در این زمینه می‌توان به آن اشاره کرد، به صورت فهرستوار عبارتند از: عدم حمایت بیمه‌ای از مراکز پخش کتاب، عدم ارائه تسهیلات مکفی و مناسب شهرداری‌ها به این مؤسسات و عدم وجود صندوق حمایت صنفی.

۱۱. غیرحرفاء‌بودن بسیاری از مدیران مراکز پخش. پخش کننده‌حرفاء‌کسی است که خود، کتابخوانی حرفاء‌و آشنا به موضوعات متنوع باشد یا از مشاوران متخصصی در این زمینه سود برد. به راستی کدام گوهری است که گوهر نشناسد؟ پخش کننده‌حرفاء‌نها نه تنها باید خود کتاب را بشناسد، بلکه با همه عوامل تولیدکننده آن چون نویسنده، طراح، ناشر و چاپخانه نیز آشنا باشد. در مرحله‌ای بالاتر، به شناخت دقیق و صحیح مخاطبان، کتابخانه‌ها، جراید و شریعت و حتی محافل فرهنگی رسیده باشد. حال آنکه شناخت بازار و بازاریابی، کیفیت مهندسی تولید کتاب، شناخت ساختار سازمان‌های حرفاء‌توزیع کننده، استفاده از فناوری و نرم‌افزارهای کارآمد روز و آگاهی از سیاست‌های پخش محصولات فرهنگی ایران و جهان، او را از مراکز پخش ناکارآمد و غیرحرفاء‌متغیر می‌سازد. اکنون این موضوع قابل طرح خواهد بود که به راستی چند مرکز پخش داریم که به استانداردهای حرفاء‌ی پخش کتاب نزدیک شده است؟ آیا وجود هر کدام از این خصیصه‌ها نمی‌تواند در کارآمدی عرصه پخش کتاب ایران مؤثر باشد؟

۱۲. مافیایی پخش کتاب؛ واقعیت یا خیال. برخی از نویسنده‌گان و ناشران کشور بر این باورند که پخش کتاب در ایران، شبکه‌ای پیچیده و مافیایی است که هر نویسنده و ناشری، توان ورود به آن را ندارد. به‌باور آنان بازار پخش کتاب در اختیار تعداد محدودی از ناشران و مراکز پخش کلان کشور است و ناشران جوان و نویسنده‌گان گمنام به راحتی نمی‌توانند درخصوص چاپ و پخش کتاب‌های خود از طریق این شبکه اقدام کنند. بر این اساس، برخی از فعالان عرصه نشر، عدم موافقیت ناشران شهرستانی و جوان در انتقال کتاب به دست کتابفروش و بازار مناسب را به مافیایی پخش کتاب نسبت می‌دهند.

برخلاف نظر مطرح شده، گروه دیگری از ناشران و مراکز پخش معتقدند که نبود بازار فروش برای بسیاری از کتاب‌ها، دلیل اصلی عدم موافقیت ناشران خرد پاست، لذا بحث مافیایی پخش، سوءتفاهمی بیش نیست. سود مراکز

برای خرید کتاب یا
باید نویسنده آن را
شناخت یا موضوع
کتاب را پسندید، و یا
با توجه به ناشر آن
کتاب را انتخاب نمود

پخش کتاب در این است که بتوانند کتاب‌هایی را که از ناشران دریافت می‌کنند، بین کتاب‌فروشی‌ها پخش کنند. اما برخی از کتاب‌ها بازار فروش ندارند و مراکز پخش، به تاجران با ناشران این کتاب‌ها همکاری نمی‌کنند. حال آنکه ناشران تصور می‌کنند که مراکز پخش نتوانسته‌اند و به عبارت دیگر نخواسته‌اند که کتاب‌های آنان را بفروشند. امروزه بسیاری از کسانی که پروانه نشر دریافت کرده‌اند، متخصص حوزه نشر نیستند و به همین دلیل نمی‌توانند کتاب‌های خوبی عرضه کنند و در صورت چاپ کتاب خوب، بازار و مراکز پخش را نمی‌شناسند و در مواجهه با مشکلات، دست به دامن تئوری توطئه می‌شوند و مافیایی پخش را مطرح می‌کنند. اما واقعیت این است که خواننده، کتاب را انتخاب می‌کند و کتاب‌فروش باید نظر او را تأمین کند.

اگر به طور منطقی به این مسئله نگاه شود، درخواهیم یافت که به بحث مافیایی پخش کتاب را نمی‌توان پذیرفت و عنوان کرد که مافیایی هست که تلاش می‌کند ناشران کوچک را حذف کند. بلکه بحث ساده‌ای است که به سازوکارهای بازار برمی‌گردد. منطق بازار این است که مخصوصاتی تولید و به بازار عرضه می‌شود و مصرف‌کننده از این بازار، مواد مصرفی موردنیاز خود را تأمین می‌کند. حال اگر تولیدکننده‌ای مواد و مخصوصی را تولید کند که خریداری نداشته باشد، به طور طبیعی با شکست رو به رو خواهد شد و نخواهد توانست سهمی از این بازار داشته باشد.

بازار پخش کتاب نیز از این قاعده مستثنی نیست. برای خرید کتاب یا باید نویسنده آن را شناخت یا موضوع کتاب را

پسندید، و یا با توجه به ناشر آن کتاب را انتخاب نمود. ناشران معتبر و معروف نیز دو اصل اساسی را مدنظر قرارداده و کتاب را چاپ می‌کنند. این دو اصل عبارتند از: کیفیت خوب اثر و قابل توجه بودن آن. به همین دلیل است که خوانندگان حرفه‌ای کتاب، در برخی از موارد با شناختی که از ناشران مطرح دارند، به سراغ کتاب‌های آنان می‌روند. لذا ناشران مطرح با آگاهی از منطق بازار و چاپ آثار قوی و برتر، سهم بیشتری از بازار را به خود اختصاص داده و ناشران ضعیف به علت عدم آگاهی از این خصیصه یا بدليل چاپ آثار ضعیف - بدلحاظ شکلی یا محتوایی - و همچنین عدم شناخت از سوی مخاطبان، از استقبال کمتری مواجه خواهند شد و کتاب‌فروشی‌ها نسبت به فروش کتاب آنان اقدام نمی‌کند و این چنین به نظرمی‌رسد که

علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
جامع علم انسانی

داد. بلکه شاید تسکین موقتی باشد تا صاحب درد را بفرماید و

بیماری بتواند رشد بیشتری داشته باشد.

خرید کتاب از ناشر آن هم با شمارگان پانصد نسخه و هزار نسخه نه تنها کمک اصولی و اساسی به اقتصاد نشر و ناشر نیست، بلکه جمع کردن کتاب ها از بازار بیمار این صنعت و خرید آن از سوی دولت، وضع بفرنج پخش کتاب کشور را با بحران دیگری مواجه خواهد کرد که شاید به عنوان آخرین تیر به بدین نحیف حوزه پخش کتاب باشد. آن زمان است که باید گفت یکی از شاهراه های اصلی رشد و رونق نشران به عنوان حلقة اتصال دهنده آنان به بازار از بین رفته است.

همان گونه که در سطور گذشته اشاره شد، صنعت چاپ و نشر کتاب نیز چون هر سیستم اجتماعی دیگر جامعه انسانی، وابسته به عملکرد صحیح و درست زیرمجموعه های خود است و هرگونه ضعف و ناکارامدی در یک زیر سیستم به کل سیستم آسیب می رساند. بهترین حمایتی که دولت می تواند از صنعت چاپ و نشر، به عنوان سیستم، و صنعت پخش کتاب، به عنوان یک زیر سیستم، بکند، گسترش کتابخانه ها و فرهنگ کتابخوانی است. حمایت دولت و برنامه های مؤثر در پیشبرد واقعی نهضت کتابخوانی و البته استقبال مردم از کتاب، خود به خود مشکل عظیم فراوری این صنعت را از بین خواهد برد. رشد کتابخانه ها و تجهیز آنان از طریق سیستم بازار از سویی و تأثیر آن بر رشد کتابخوانی از سوی دیگر می تواند به صورت طبیعی بازار فروش کتاب را رونق فراوان دهد. با این رشد، شاهد شکوفایی کتاب فروشی ها، مراکز پخش، ناشر و عوامل دیگر صنعت نشر کتاب از قبیل چاپخانه ها، لیتوگرافی ها و صحافی ها خواهیم بود.

جمع بندی و پیشنهادها

معضل فراوری پخش کتاب کشور، به علت چند بخشی بودن آن به تلاش و مشارکت تمام بخش های مرتبط با آن نیاز دارد تا بتوان به نتیجه های دقیق و مطلوب رسید. مشکلاتی چون کاهش فرهنگ کتابخوانی در جامعه و کمبود تقاضای

mafایی پخش کتاب وجود دارد.

۱۳. اقتصاد ضعیف. علاوه بر عوامل گوناگون فرهنگی، اجتماعی و سیاسی که بر حوزه پخش و نشر کتاب تأثیر بسزایی دارد، باید به عامل اقتصادی نیز اشاره کرد. با نگاه سیستمی به صنعت چاپ و نشر کتاب در خواهیم یافت که بخش های مختلف آن به صورت زنجیره ایار به هم مرتبط و متصل هستند. زمانی کتاب فروش قوی خواهیم داشت که سرانه مطالعه بالا باشد؛ زمانی پخش قوی خواهیم داشت که کتاب فروشی ها مملو از کتابخوان باشد؛ و این سلسله مراتب

**صنعت چاپ و نشر کتاب
نیز چون هر سیستم
اجتماعی دیگر جامعه
انسانی، وابسته به
عملکرد صحیح و درست
زیر مجموعه های خود است**

ادامه دارد تا به نویسنده کتاب، به عنوان آفریننده کتاب، می رسد. به نظر می رسد یکی از عوامل تأثیرگذار در این تعریف، رونق و پویایی اقتصادی است.

مشکلات اقتصادی حوزه پخش، از حوزه فروش کتاب، مراکز نشر، چاپخانه ها و لیتوگرافی های کتاب و نظایر آنها و در کل، از صنعت چاپ و نشر جدا نیست. بر این اساس، تا زمانی که مشکلات صنعت چاپ و نشر به صورت کارشناسی و اصولی بررسی نشود، وان به سیاست های گذرا و تسکینی دلخوش داشت. دادن فیلم، زینک و کاغذ به ناشران آن هم بدون برنامه های مؤثر، خرید کتاب های چاپ شده، دادن وام چاپ کتاب و سیاست هایی از این قبیل هیچ گاه اقتصاد نابسامان این صنعت را از ورطه نابودی فعلی نجات نخواهد

کاهش هزینه‌های آن؛

- تقویت، انسجام و یکپارچگی ناشران کشور در حل و فصل مشکلات صنفی خود، بهخصوص موضوع پخش کتاب و تقویت بنیه تخصصی و حرفه‌ای ناشران برای چاپ کتاب با کیفیت مناسب، شناخت بازار و نیازمنجی مخاطب.

● برنامه‌های بلندمدت

- ادامه سیاست حذف یارانه‌هایی چون کاغذ، فیلم، زینک و غیره به ناشران؛
- حمایت دولت و مجلس در کم‌کردن مشکلات اصناف فعل در عرصه صنعت چاپ و نشر، از طریق تصویب آینین‌نامه‌ها و قوانین مربوط؛

- هدایت بخش عمده‌ای از سیاست‌های حمایتی دولت برای ترویج فرهنگ کتابخوانی و بالابردن سرانه مطالعه در کشور؛
- حذف ناشران نامرئی یا ناشران کم‌کار که توان ارتباط با مراکز پخش کتاب کشور را ندارند؛

- نگاه قانونی و آینین‌نامه‌ای وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به مراکز نشر به عنوان یک حرفه و حذف ناشران چندشنبه.

● برنامه‌های کوتاه‌مدت

- تلاش مراکز پخش کتاب کشور به منظور تشکیل مدیریت سازمان‌یافته صنفی و حمایت از تنظیم قانونی روشن و شفاف برای سامان‌دهی این حوزه؛
- سعی در ایجاد ارتباطی صحیح و منطقی از سوی مدیریت پخش کتاب کشور با حلقه‌های دیگر صنعت چاپ و نشر از قبیل نویسنده، ناشر، کتابفروش و غیره؛
- عدم مداخله دولت و ارگان‌های دولتی در تأسیس و راهاندازی هرگونه مرکز پخش و فروش کتاب و اجرای خصوصی‌سازی واقعی در این زمینه؛

1. jamshid304@yahoo.com

ماخذ:

۱. «تازه‌ترین آمار ناشران کشور اعلام شد» همشهری آنلاین. بهروزرسانی ۱۹ شهریور ۸۷. [پیوسته]. قابل دسترس در: <http://www.hamshahrionline.ir/News/?id=56957> [مشاهده: ۱۸ شهریور ۸۷]
۲. زیادلو. مهرک. «کتاب‌های سرگردان در گردونه‌ی توزیع» همشهری آنلاین. بهروزرسانی ۱۹ شهریور ۸۷. [پیوسته]. قابل دسترس در: <http://www.hamshahrionline.ir/News/?id=12560> [مشاهده: ۱۶ شهریور ۸۷]
۳. مطبی، داریوش (۱۳۸۷). «مرجع نشر ایران». تهران: خانه کتاب.

- حذف و جلوگیری از احداث فروشگاه‌های سیار فروش کتاب، از جمله کتابفروشی‌های سیار در پارک‌ها و مراکز فرهنگی؛
- برداشتن موانع تأسیس کتابفروشی برای بخش خصوصی و حمایت از آن؛
- عدم دخالت ملاحظات سیاسی و جناحی در برنامه‌ها و سیاست‌گذاری‌های مرتبط؛
- تغییر و دگرگونی در سیستم موجود نمایشگاه‌های کتاب و خارج کردن آنها از حالت فروشگاهی به نمایشگاهی؛
- حمایت رسانه‌های ملی، بهخصوص نشریات و سازمان صداوسیما در چاپ و پخش آگهی‌های تبلیغاتی کتاب و

